

paziti, vsi morajo sodelovati, nihče ne sme varen biti, da bi ga učitelj ne poklical. Zarad tega naj otroci nikar verstoma ne odgovarjajo in ne beró; nikar ne dopuščajmo, da bi otroci odgovarjali, kedar bi se jim zljubilo; nikar ne bodimo zadovoljni, če otrok le na pol odgovarja, kedar more v celih stavkih odgovarjati. Tudi je treba paziti na to, da imajo vsi razredi, kjer jih je po več v eni šoli, kaj opraviti. Otroci, ki nimajo opravka, morajo biti nepokojni in druge motiti.

Nikar se predolgo ne mudi pri stvari, ktera je otrokom težka. Ako opešajo, prenehaj, kajti pazljivost se potem dá težko prisiliti. Tudi, kedar si sam vtrujen, prijenaj, da potem drugikrat z večjo pazljivostjo začneš. Nikar pa ne hodi predač od reči, ktero obdeluješ. Otroci se potem razgubé v svojih mislih, in navadiš jih nestanovitnosti in zbežanosti, in ne prideš do namena. Tega se pa gotovo ogneš, ako že stvar pred naukom dobro prevdariš, in če tako pripravljen stopiš pred svoje učence, in jih varuješ raztresenja. (Konec prih.)

Stari in mladi Slovenec.

š.

Šaljenü.

O. Šaljenü part. furens, bogoml šalenü daemonio correptus; šaliti, šalñü.

S. Nsl. šala iocus, hrov. facetiae, rus. šalü hydrophobia, čes. ošaliti decipere.

Šara.

O. I šarü m. color p. cvělini, šarota, - olinü obrazü, - rovinü vidü, o - šariti - rjati - rovati vlyasy tingere, šarjenje scriptura, pictura, šaricij, šarinica pictor, šarěti se varium esse.

S. Šar je nsl. maculosus, hrov. šaran, bulg. šerën varius.

Šeperati.

O. Šeperaja - ješi, - rovati - ruja - ješi nugari, garrire; - rjenje nugae, garrulitas.

S. Špetirati se (disputare), bi si kdo mislil; a primerjate prav nsl. šopiriti se superbire.

Šija.

O. Šija iugulum, collum, cf. scr. si iungere.

S. Nsl. šija genick, halshaut des ochsen, šinjak collum.
Štenica.

O. Štenica je f. canis, štenę, šteniči catulus.

S. Tudi nsl. ščene, - eta, ščenec, ščenčić t. j. psiček.

Štibítati — šipítati.

O. Štúbísta - šteši fritinnire; šipišta - šteši sibilare, šipütü - potü - pütanije susurratio, -tilivo blaese — glagolati de puero, -tünikü susurrator.

S. Ščebetati je nsl. blaterare, ščebetulja; šepetati; šapetati susurrare.

Štinaťi se.

O. Ština - neši se minui, deficere; od tod štípenije, štípi m. eclipsis; vrěmę ščepomü; rad. štíp -.

S. Kako se vjema s tem nsl. u čep plenilunium? Navadno šcip, šip, šep, hrov. ščep, serb. uštap.

Šuj.

O. Šuj adj. sinister, šujca sinistra, šujčnikü qui ad sinistram est.

S. Nsl. s švico schraege, po ševi schraeg, zid je na šijo zidan; serb. šuvaka laeva, čes. šever schiefe scr. savja gr. σκαίος lat. scaevus.

Šumü.

O. Šuměnije sonus, sonitus, kakor šuma f. silva, ni fallimur: sí poljemí i šumomí; nota geraeuschi saxonici Transsilvaniae esse silvam; šumínü adj. ebrius, otü vina, nikitože šumíni bystí otí vody; cf. germ. rausch, rauschig.

S. Po hrov. serb. velikrat tudi nsl. šuma silva, šum pa je sonitus, delectus aquae.

Šęga.

O. Šęga je scurrilitas, šęgati - govati iocari, šęgavü adj. p. jazykomü; šęhavü inconstans.

S. Šęga je nsl. mos, vendar tudi calliditas, iocus, šęgav witzig, astutus.

Šętati se.

O. Šętaja - ješi se fremere, nugari; sine se: oní umirajeti, a ty šętaješi; -tanije fremitus, fastus, audacia, incur-sus, šętavü adj. audax.

S. Šetati se in brez se t. j. ambulare; šetovati festinare, bulg. šeta, čes. šátati vacillare.

Ju.

Junakü.

S. Junakü imate nsl. miles, athleta, heros; junica lat. iunix, junec lat. iuvenus; a staroslovenskih oblik je dokaj, ktere naj mi rabijo tu in tam.

O. Junü adj. p. têlomí; junakü, junota, junoša m. iuvenis; junakvica, junica, junotüka puella, junošica adolescens; junosti p. orlja, -notistvo, -nočivistvo iuventus; junostinütiský -stvinü, junošinü -šiskü; juniti se iuvenescere, juninošistvovati, junéti se et sine se vigere, iuvenari; juníci taurus, vitulus, junica iuvenca, junę iuvenus.

Misli o učiteljih.

(Konec.)

Ne smel bi se pa otrok kaznovati zaradi tega, ker je nepazljiv, ker slabo stori svojo nalogo, ker prepoznal v šoli pride, ker take navadne plosknice ne sežejo v živo in torej otroka tudi ne odvrtačejo v prihodnje od takih pregreškov. Ako se to pogosto zgodi, se otrok več ne zmeni, samo misli si, da kolikorkrat se kaznen ponovi, da tolikokrat se mu krivica zgodi, in tako se vnema sovraštvo do učitelja. V takih okoliščinah naj se poskusi, ali ne bi prijazen pogled, resen obraz, dostojno obnašanje, prijazno opominovanje več koristilo, ko palica. Kedar se pa take navadne napake ponavljajo, naj se učitelj vpraša, ali je tudi od svoje strani vse storil, kar mu je bilo mogoče, da odstrani te napake, ktere imajo v lahkomišljenosti, včasih tudi na videz v hudobiji svoje korenine. Naj se vpraša, če je tudi dal nalogo tako pripravno, da jo otrok more lahko in z veseljem delati? če je pri podučevanju dosti živ in vnet, da je predlog podučevanja za otroke tudi mikaven? če si je prizadeval njih voljo vterjevati, da radi storijo, kar se tirja? Ako si učitelj na taka vprašanja v resnici more odgovoriti: od moje strani sem storil vse, da pospešim zaželjeni napredek, in pri vsem tem se še nahajajo napake, ki žugajo vse veselje do podučevanja odvzeti. V taki okoliščini si misli, da